

Inde per immensum croceo velatus amictu
aethera digreditur Ciconumque Hymenaeus ad oras
3 tendit et Orpheia nequiquam voce vocatur.

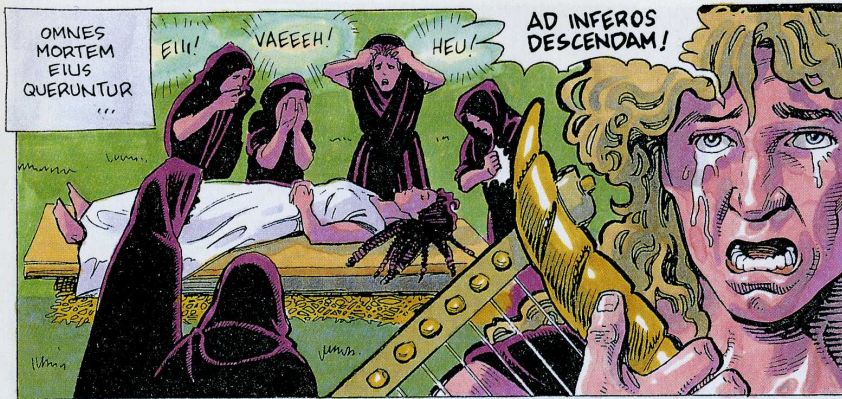

Adfuit ille quidem, sed nec sollemnia verba
nec laetos vultus nec felix attulit omen.

6 Fax quoque, quam tenuit, lacrimoso stridula fumo
usque fuit nullosque invenit motibus ignes.

Exitus auspicio gravior: nam nupta per herbas
9 dum nova naiadum turba comitata vagatur,
occidit in talum serpentis dente recepto.

OMNES MORTEM EIUS QUERUNTUR ...

EII! VAAEEH! HEU!

AD INFEROS DESCENDAM!

PER SIMULACRA MORTUORUM AD STYGA DESCENDIT, ET ...

POST LONGUM ITER ORPHEUS AD ORCI PORTAM Pervenit.

UXOREM LYRĀ RECUPERARE TEMPTABO!

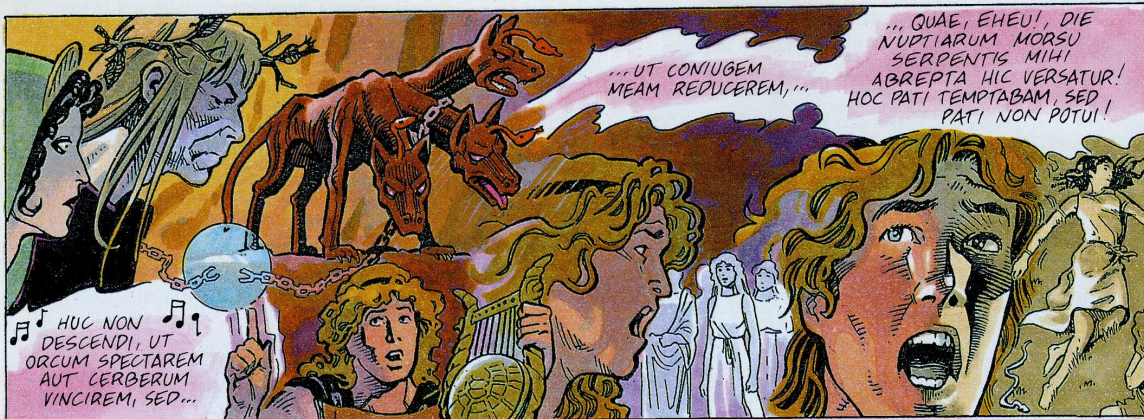
12 Quam satis ad superas postquam Rhodopeius auras deflevit vates, ne non temptaret et umbras, ad Styga Taenaria est ausus descendere porta perque leves populos simulacraque functa sepulcro

O REX ET REGINA UMBRARUM, SINITE ME VERA CANENTEM APUD VOS LIBERE LOQUI.

... SINE ULLO TIMORE ANTE PLUTONEM PROSERPINAMQUE LYRĀ CANERE INCIPIT.

15 Persephonen adiit inamoenaque regna tenentem umbrarum dominum; pulsisque ad carmina nervis sic ait: „O positi sub terra numina mundi, 18 in quem reccidimus, quicquid mortale creamur: si licet et falsi positus ambagibus oris vera loqui sinitis, ...

... non huc, ut opaca viderem
 21 Tartara, descendi, nec uti villosa colubris
 terna Medusaei vincirem guttura monstri;

causa viae est coniunx, in quam calcata venenum,
 24 vipera diffudit crescentesque abstulit annos.
 Posse pati volui nec me temptasse negabo:

vicit Amor. Supera deus hic bene notus in ora est;
 27 an sit et hic, dubito: sed et hic tamen auguror esse,
 fama que si veteris non est mentita rapinae,
 vos quoque iunxit Amor. Per ego haec loca plena timoris,
 30 per chaos hoc ingens vastique silentia regni,

Eurydice, oro, properata retexite fata!
 Omnia debentur vobis, paulumque morati
 33 serius aut citius sedem properamus ad unam.
 Tendimus huc omnes, haec est domus ultima, vosque
 humani generis longissima regna tenetis.

36 Haec quoque, cum iustos matura peregerit annos,
 iuris erit vestri: pro munere poscimus usum;
 quodsi fata negant veniam pro coniuge, certum est

39 nolle redire mihi: leto gaudete duorum!"
 Talia dicentem nervosque ad verba moventem
 exsanguis flebant animae;

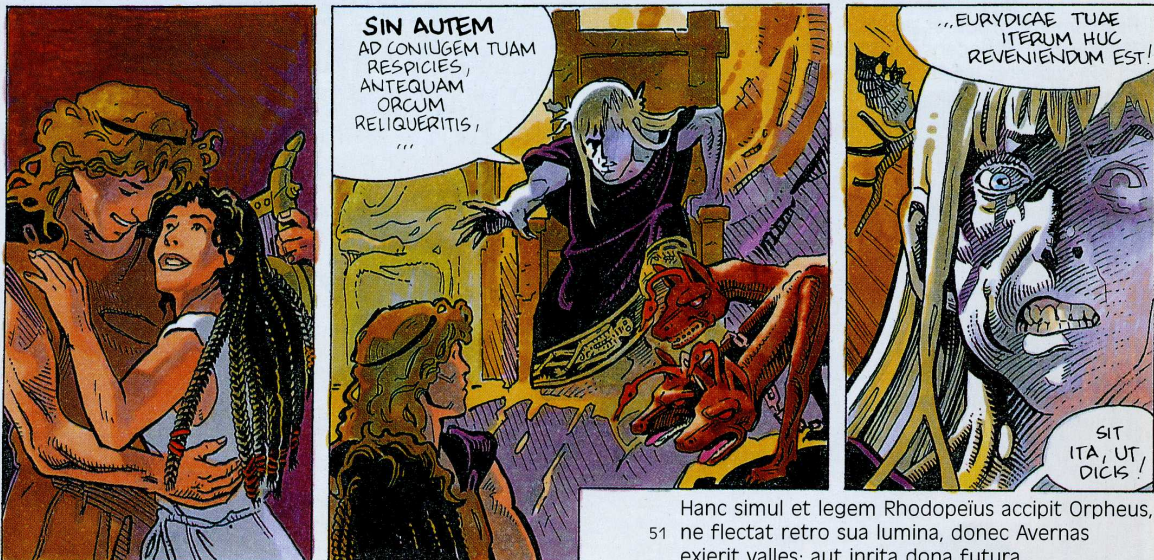
42 nec Tantalus undam captavit refugam, stupuitque Ixionis orbis,

nec carpsere iecur volucres, urnisque vacarunt Belides, inque tuo sedisti, Sisyphes, saxo.

45 Tunc primum lacrimis victarum carmine fama est Eumenidum maduisse genas, nec regia coniunx sustinet oranti nec, qui regit ima, negare,

48 Eurydicenque vocant: umbras erat illa recentes inter et incessit passu de vulnere tardo.

51 Hanc simul et legem Rhodopeius accipit Orpheus, ne flectat retro sua lumina, donec Avernas exierit valles; aut inrita dona futura.

POST LONGUM ET ARDUUM ITER:

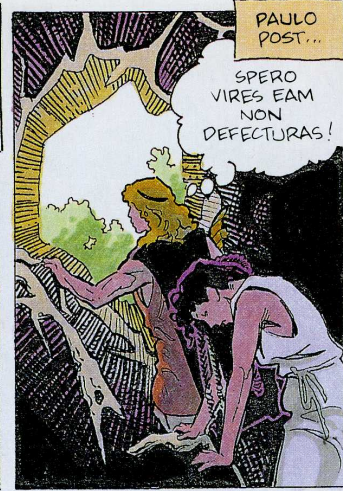
SEQUERE ME! BREVI ACTUM ERIT!

SEMPER TE, VITA MEA, SEQUAR!

54 Carpitur adclivis per muta silentia trames, arduus, obscurus, caligine densus opaca,

PLURIMIS HORIS POST LUCEM SOLIS IAM VIDERE POSSUNT.

PAULO POST...

SPERO VIRES EAM NON DEFECTURAS!

nec procul afuerunt telluris margine summae: hic, ne deficeret, metuens avidusque videndi,

ORPHEUS AD UXOREM SE VERTERE INCIPIT...

PERVENIMUS,

... ET CAPITE CONVERSO DICIT:

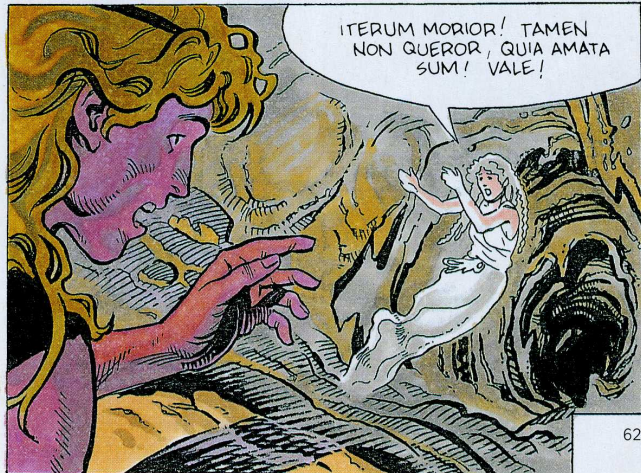
UXOR AMATA...

57 flexit amans oculos, et protinus illa relapsa est. Bracchiaque intendens prendique et prendere certans nil nisi cedentes infelix adripit auras [...]

ATQUE -EHEU!- UT PLUTO DIXERAT, EURYDICE CORPUS AMISIT ET UMBRA ITERUM FACTA EST!

VAE MIHI! VAE NOBIS! TE COMPLECTI VOLO, SED NIHIL NISI AURAM COMPLECTOR!

ITERUM MORIOR! TAMEN NON QUEROR, QUIA AMATA SUM! VALE!

EURYDICE! EURYDICE!!

VALE! AMOTE!

62 supremumque „vale”, quod iam vix auribus ille acciperet, dixit revolutaque rursus eodem est.